

Jubenviſgsministeren (Hansen): Det forekommer mig, at det ærede Flertals Stilling lige overfor det foreliggende Finantslovsforſlag efter den af Udvalget afgivne Erklæring er ſaa klar, at det vilde være unyttigt, i alt Fald for mig, at indlede nogen Diskuſſion derom; men da Erklæringen indeholder en Ytring, ſom ſærlig er rettet til mig, og ſom den ærede Ordſfører nu ogſaa kom til at berøre nærmere, nemlig den, at Regjeringen yderligere har gjort Sit til at vanſteliggjøre en Forſtaaelſe mellem Lovgivningsmagtens Faktorer ved til 3die Behandling i Landſthinget at fremsætte Forſlag til en helt ny Bevilling paa 300,000 Kr., ſaa vil jeg tillade mig at yttre et Par Ord om denne Bevilling. Man kunde nu maaffe nok ſige, at det ikke er nogen helt ny Bevilling, her er Tale om; thi det er i Virkeligheden en Omflytning fra § 28 til § 19, der findes Sted. Den ſtod for i § 28, men nu ſtaar den i § 19. At den ſtod i § 28, havde ſin naturlige Forklaring deri, at den var knyttet til Vedtagelſen af det Forſlag til Lov om Gjenopførelſen af Chriſtiansborg Slot og Omførelſen af en Rigsdagsbygning, ſom var forelagt i det andet Thing med det Haab, at det vilde have kunnet tilendebringes i denne Rigsdagsſamling; men da Finantsloven var til 3die Behandling i Landſthinget, var der kun meget liden Udſigt til, at det vilde lykkes at tilendebringe Behandlingen af det nævnte Lovforſlag i nærværende Samling eller i alt Fald inden Finantsaarets Udgang. Jeg beſtemte mig derfor til paa Finantslovens § 19 at ſtille Vædringsforſlag, ikke for at vanſteliggjøre nogenſomhelſt Forſtaaelſe mellem Lovgivningsmagtens Faktorer om Finantsloven, men ene og alene for ad denne Vej at give Folkethinget Leilighed til at udtale ſig om det Forſlag, ſom jeg frygtede for ikke vilde naae herved ad den ordinære Vej eller komme til ordinær Behandling. Derfor er Forſlaget opført i § 19 og opført med ſaa udførlige Motiver, at der nepoſt herved vilde blive givet det høie Thing Leilighed til at udtale ſig om de Punkter, der er Spørgsmaal om. Jeg vil benytte Leiligheden til at takke den ærede Ordſfører for hans Udtalelſe, at der her i Thinget ikke er nogen Tvivl om, at man vil viſke ſammen med Regjeringen og Landſthinget for paa den Maade, ſom man anſer henſigtsmæssig, at raade Bod paa det Tab, der overgik os den 3die Oktober, men ligeſaa lidt ſom det har været Meningen at vanſteliggjøre en Forſtaaelſe, idet man tværtimod om muligt har villet lette den paa et enkelt Punkt ved at give Folkethinget Leilighed til at ſige Ja eller Nei paa dette Punkt, ſaaledes kan det heller

ikke være Henſigten at benytte dette Vædringsforſlag om en Bevilling til at vanſteliggjøre en Forſtaaelſe paa et senere Stadium. Det vil være klart for ethvert af Thingets ærede Medlemmer, og det var det ogſaa for den ærede Ordſfører, at det vil være nødvendigt i næſte Finantsaar at anvende Beløb, ſtorre eller mindre, til Bevarelſe af Slotsruinerne. Det vil være klart, at der her er en nødvendig Udgiſt, og nægtes denne Bevilling eller opnaas der ikke Overensſtemme om et ſaa-dant Forſlag, ſom det forekommer mig, at den ærede Ordſfører antydede, ſaa troſter jeg mig til, at Rigsdagen ikke vil nægte ſit Samtykke til, at de abſolut nødvendige Udgifter afholdes paa forventet Tillægsbevilling.

Scharling: Da jeg anſer det for uſærligt, at denne Forhandling kan endes ſaa hurtigt, at en eventuel Tilbageſendelſe af Lovforſlaget til det andet Thing kan blive anmeldt endnu i Landſthingets Møde i Dag, ſkal jeg ikke komme ind paa almindelige politiske Betragtninger, men kun udtale overfor, hvad der blev fremsat af den ærede Ordſfører, at jeg aldeles ikke kan erkjende hans Fremſtilling af, hvad der ſkulde være Svires, Landſthingets og Regjeringens politiske Opfattelſe, for korrekt; jeg godkjenner i alt Fald aldeles ikke denne Opfattelſe. Naar det er gjort gjældende fra Flertallets Side og nu atter i Dag ved den ærede Ordſfører, at det er uheldigt, at den Tid, der er levnet til Forhandling i et eventuelt Fællesudvalg er ſaa kort, kan jeg ikke andet end beklage, at Flertallet ikke har bidraget til at forlænge den noget ved hurtigere at fremkalde denne Forhandling, ved hurtigere at afgive den Erklæring, der nu foreligger fra Udvalgets Flertal. Jeg kan forſtaa, at det vilde have været nødvendigt, at der hengik tre Dage, efterat Sagen var kommen til os fra det andet Thing, derſom man havde fundet det rigtigt at fremsætte inødekomende Forſlag, i alt Fald for en Del af Vædringsforſlagenes Vedkommende, men naar man har ment, at det Rigtigſte var ſimpeltſthen at føre Sagen tilbage til den Skikkelse, hvori den ſidſt forlod Thinget, ſaa forekommer det mig, at det kunde være gjort hurtigere, og at der derved kunde være indvundet i alt Fald een Dag for Fællesudvalgets Arbejde. Men endnu mer havde jeg ganſke viſt ønsket, at den Tid der ſaaledes er hengaaet, var bleven benyttet af det ærede Flertal til at bidrage Sit til at gjøre en eventuel Forſtaaelſe lettere, ved allerede nu at bortrydde en Del af de omſtridte Spørgsmaal. Jeg kan godt forſtaa, naar den ærede Ordſfører ud-